

ת"ד 12293/08 - פרוק אבו מוסטפה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בbear שבע

ת"ד 12293-08 מדינת ישראל נ' אבו מוסטפה
תיק חיזוני: 34-429/2009

מספר בקשה: 1

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים פרוק אבו מוסטפה
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר התיציב במשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ח) בחוק סדר הדין הפלילי:

"גזר דין של הנאשם בטעון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון וגזר הדיון אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקתiae להתייצבתו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא הנאשם פסק הדין או למראשי בית המשפט לדון בבקשתה שהוגשה לאחר موعد זה אם הבקשתה הוגשה בהסכמה בתובע".

ברע"פ 9142/01 סוריה איטליה נגד מד",י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקנים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שנitin בהעדר הנאשם (ה מבחנים גזרו מסעיף 130 (ח) בחס"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקתiae להתייצבתו של המבקש למשפטו. השני - גרים עיות דין לבקשתה כתוצאה מאירוע ביטול פסק הדין.

בפרשה שבפני זמן המבקש למשפטו כדי ליום 12.12.10 וגם אם אישור המסירה חוזר כ"לא נדרש" הרי שבענין זה את ההחלטה בית המשפט המחוזי (חיפה) בעפ"ת 20229-12-17 דוד חזן נגד מדינת ישראל, ההחלטה מיום 2.1.18 המדוברת עד עצמה. עובדיות נמסרו גם תוכאות המשפט בביתו של המבקש ביום 9.2.11 ובכל זאת עד ליום 31.7.17 לא פנה המבקש לבית המשפט.

ביום 31.7.17 פנה וביקש המבקש את חישוב פסילתו, ורק משזו חושבה מיום הגשת תצהירו, החליט לפנות בבקשתה לביטול פסק הדין.

עמוד 1

המדובר בשינוי שהוא בלתי סביר לחלוין, שכן עסקינו באירוע שהתרחש לפני כ-7 (!) שנים(!).

גם לגופה של עבירה, לא הוצג כל נימוק המראה שזו לא בוצעה ולמעשה נגרם עיוות דין לבקשתו מעצם הרשות או מרף ענישתו.

ביחס לחומרת המעשים לגבים הורשע, ענישת המבקש מציה הרבה מתחת לרף הענישה הנוגע היום ולמעשה לא נגרם לבקשתו כל עיוות דין מעצם הרשות או מרף ענישתו.

אני מחייב לדוחות הבקשה.

עיקוב הביצוע אשר ניתן בטל בזאת. פסילת רישיונו של המבקש חוזרת להיות פעילה.

החליטתי על מנינית הפסילה מיום 31.7.17 תחזור לתקף.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.